

Farní měsíčník

duben 2021 ● číslo 4 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Požehnané Velikonoce

Radujme se, Pán vstal z mrtvých

„Pokoj je dar, který nabízí lidem vzkříšený Pán a který je plodem nového života, zrozeného jeho zmrtvýchvstáním.“

(Jan Pavel II.)

JEŽÍŠ – BERÁNEK BOŽÍ

Beránek patří v mnoha rodinách na velikonoční stůl, stejně jako kapr na stůl vánoční. Tradice velikonočního beránka je navždy spojená s vysvozením izraelského národa z egyptského otroctví. Bůh skrze Mojžíše nařídil, aby každá rodina připravila obětní pokrm z beránka bez vady, ročního samce. Beránky opečené na ohni pak společně jedli. Krví zvířete měli označit vchod do svého domu. Označené domy byly znamením pro Boha: „Když tu krev uvidím, pomenu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi.“ (2 Moj 12,13).

Podobně při poslední večeři, když usedl ke stolu se svými apoštoly v Velikonocích v Jeruzalémě. Řekl jim: „Velice jsem toužil jíst s vámi tohoto beránka dřívě, než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.“ (Lk 22, 15-16). Mluvil o své smrti.

Boží slovo říká, že jsme byli před Bohem jako bloudivé ovce. Každý se dal svou vlastní cestou. Člověk se vzepřel svému Stvořiteli a rozhodl se žít nezávisle na Jeho pomoci a lásce. Vztah s Bohem byl touto neposlušností zničen. Hřích je zakořeněn hluboko v srdci každého člověka a ničí lidské životy. Ježíšova krev znamená víc než obětní krev zvířat. Boží Syn dal jednou provždy svou vlastní krev za odpuštění hříchů, za naše vykoupení. Bůh Jeho oběť přijal. Vzkřísil Ježíše z mrtvých. On žije. On je ten Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Stal se obětním Beránkem za ochranu mnohých lidí, mě, tebe. Děkujme za to a zpívajme radostné Aleluja!

Velikonoční radost vyprošuje a žehná o. Richard.

DUCHOVNÍ SLOVO

Když děláme znamení kříže, stavíme pevnost proti nepříteli.

Díky křtu jsme byli spolu s Kristem ukřižováni, pohřbeni a vzkříšeni.

Byl jsem svědkem toho, jak jedna maminka vysvětlovala svému dítěti, že kříž rukou od čela k srdci a od levého ramene k pravému děláme proto, že Bůh je nahore, dole, vlevo i vpravo. Je pravda, že Bůh je skutečně všude a obklopuje nás (Žl 139). Ale není to ten pravý důvod, proč jako křesťané děláme znamení kříže.

Tím důvodem je to, že Ježíšův kříž a jeho zmrtvýchvstání jsou nejdůležitější událostí dějin. Že díky křtu jsme také my byli spolu s Kristem ukřižováni, pohřbeni a vzkříšeni a že Ježíšův kříž je našim poznávacím znamením. Křesťané si již ve 2. století zvykli začínat znamením kříže každou svou činností: vstávání, umývání, obouvání či jídlo – protože ve všem, co děláme, v nás žije Kristus, který se za nás obětoval (Gal 2,20). Protože Ježíš na kříži zvítězil nad ďáblem a nad smrtí, bylo velmi záhy gesto kříže vnímáno také jako ochrana proti Zlému. Středověcí teologové říkají, že když děláme znamení kříže, stavíme pevnost proti nepříteli.

Slova, která znamenají kříže doprovázejí: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svätého. Amen“, jsou slova křestní formule. Tato slova nad námi byla vyslovena, když jsme byli ve křtitelnici, spolu s Ježíšem pohřbeni a povstali jsme k životu věčnému. Opakování této trojčinné formule na začátku každé modlitby a bohoslužby je povzbuzením, že každá modlitba a mše svatá v nás tento Boží život živí.

Radek Tichý,

Mše svatá pro začátečníky i pokročilé

Milí farníci, požehnané velikonoční svátky plné milostí, naděje a radosti ze vzkříšeného Krista Vám ze srdce přejí Vaši kněží mariáni a redakce Fm.

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – BŘEZEN 2021

Pokřtěni byli:

Jan Jedlička

Pohřbeni byli:

Marie Křivanová 87 let

Marie Nováková 69 let

Marie Dittrichová 82 let

Františka Kostková 83 let

Eva Nováková 81 let

Bylo:

- Představení prvopřijímajících dětí
- Křížové cesty
- Nikodémovy noci
- Slavnost sv. Josefa
- Slavnost Zvěstování Páně
- Květná neděle
- Změna času od 30. 3. – večerní mše svatá od 18. 00 hod.

Bude:

- Velikonoční bohoslužby:
- 1. 4. Zelený čtvrtek – mše svatá v 18. 00 hod.
- 2. 4. Velký pátek – začátek obřadů v 18. 00 hod. (den přísného postu)
- 3. 4. Bílá sobota – začátek obřadů v 19. 00 hod. – Velikonoční vigílie
- 4. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – mše sv. v 7. 30, 9.00 a 10. 30 hod.
- 5. 4. Velikonoční pondělí – mše sv. v 7. 30, 9.00 a 10. 30 hod.
- 11. 4. neděle Božího milosrdenství
- 13. 4. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.

Představení prvopřijímajících dětí

Křížová cesta

Představení prvopřijímajících dětí

Rodiče dětí

Svíčky prvopřijímajících dětí

„NEZNÁMÁ“ SVATÁ ZEMĚ – JERUZALÉM – část první

Tímto pojednáním o Jeruzalémě již potřetí pokračujeme v cyklu o „méně známých“ poutních místech ve Svaté zemi. Jelikož je v Jeruzalémě více známých poutních míst, dovolte, když u některých míst budu velice stručný. O jiných podle mě „neznámých“ či „méně známých“ místech se rozepíši více.

Jeruzalém-areál Pater Noster

Kostel Pater Noster se nachází na vrcholu Olivové hory a byl postavený na místě, kde mělo dojít k Ježíšově nanebevstoupení. Chodbu za vchodem zdobí panely s texty nejstarší křesťanské modlitby Otčenáš psané ve 36 jazycích. Ježíš ji právě tady měl učit své učedníky, což dnes symbolicky připomíná i samotný název kostela.

Kostel Dominus Flevit, což znamená Pán zaplakal, stojí na svazích Olivové hory. Jeho název odkazuje na 19. kapitolu Lukášova evangelia, v níž se píše, že když Ježíš kráčel do Jeruzaléma byl ohromen krásou Druhého chrámu a zaplakal nad jeho budoucí zkárou a diasporou židovského národa. Kostel ve tvaru slzy byl postaven v letech 1953-1955 františkány na základech byzantského kláštera z 5. stol.

Getsemanská zahrada

Getsemanská zahrada se nachází na úpatí Olivové hory. Podle Bible zde Ježíš se svými apoštoly bděl a modlil se tu noc, kdy byl zatčen a později ukřižován. Podle Lukášova evangelia Ježíšova muka v zahradě Getse-

manské byla tak strašná, že „jeho potem byly velké krůpěje krve padající na zem“.

Bazilika Všech národů, zvaná též Bazilika Agónie, podle místa, kde se Ježíš údajně potil krví, dominuje Getsemanské zahradě. Před hlavním oltářem je obnažený kousek skály, ohrazený ocelovým plotem v podobě trnové koruny, kde se měl Ježíš modlit před svým zatčením. Moderní trojosá stavba byla postavena na místě byzantského kostela, přestavěného křížáky na baziliku a poboženého muslimy. Tato novostavba byla financovaná křesťany mnoha národů. Projekt z let 1919-1924 navrhl A. Barluzzi.

Kostel Hrobu Panny Marie – tato skalní hrobka se nachází na úpatí Olivové hory v údolí Cedron. Byzantský kostel z 5. století zničili Peršané, později byl několikrát znovu vystavěn i zbořen, hrobka však zůstala nedotčená. Z chrámu z roku 1130 zůstalo tzv. křížácké schodiště o 47 schodech a vstupní portál. V chrámu jsou kaple sv. Jáchyma a Anny, sv. Josefa a Melisendy, královny jeruzalémské.

Kaple bičování

Via Dolorosa je ulice v Jeruzalémském Starém Městě, kudy dle tradice Ježíš nesl svůj kříž při cestě k ukřižování. Její trasa se ustálila v 18. století. Má 9 zastavení a dalších 5 je uvnitř baziliky Božího hrobu. Některá zastavení připomínají jen pamětní desky umístěné na zdech domů. Občas je poutníci mají problém i najít, protože bývají zakryty stánky s náboženskými suvenýry. Jindy jsou zase ukryté uvnitř budov. Via Dolorosa začíná u **Kaple bičování**. Ne daleko odtud se údajně v minulosti nalézala římská pevnost, kde proběhl Ježíšův soud.

Zed' nářků/Západní zed' je pozůstatkem západní části vnější hradby, která ke konci období druhého jeruzalémského Chrámu obklopovala Chrátovou horu. Dnes je to nejposvátnější místo židů, zároveň je však Zed' nářků také místem smutku nad zničením

Zed' nářků

Chrámu. Ke Zdi přichází mnoho (nejen židovských) poutníků z celého světa, aby zde vyslovili své modlitby. To bývá mnohdy provázeno zvykem, při kterém je modlitba napsaná na papírovém listku vsunuta mezi kameny, z nichž je Zed' vybudována.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

„Vstal jsem z mrtvých a jsem teď stále u tebe...“

VELIKONOCE MÁME ŽÍT, NEJEN SLAVIT

Je opět před Velikonocemi, tentokrát našimi. Velikonoce jsou na prvním místě Ježíšovy svátky, a proto také naše, protože jsme jeho. Jsme pozváni být s ním v jeho prožívání jako jeho nejbližší. Pro nás křesťany jsou svátkem všech svátků, vrcholem liturgického slavení. Pán šel vědomě a s touhou vstříc svým Velikonocům, i když věděl, že to pro něj bude nejtěžší životní okamžik. Jeho tvář byla po celé jeho veřejné působení obrácena k Jeruzalému, kde měl dokonat své dílo lásky a oslavení Otce. Toužil slavit s učedníky velikonoční večeří, při které se zcela vydal jako pokrm každému z nás, toužil vypít kalich utrpení až do dna, aby nás mohl zachránit. Toužil uvrhnout oheň své lásky na zem a všechny přitáhnout k sobě skrze „vyvýšení“ se na kříži, a tím také zvítězit nad vládcem tohoto světa. Celý svůj život vyhlížel tu hodinu, kvůli které přišel. Současně při té myšlence byl rozechvělý a jeho duše byla sevřena úzkostí. A teď je ta hodina zde, hodina jeho největšího ponížení i oslavení.

Důležitá je příprava

Můžeme Velikonocemi projít, aniž se setkáme s Kristem, užít si volných dní k odpočinku nebo jarnímu úklidu, k setkání s přáteli. Můžeme je slavit ve společenství věřících a být sami se sebou i s průběhem slavení Velikonoc spokojeni. Bez jejich prožívání ve spojení

s Kristem se ale můžeme snadno dostat i do duchovní iluze o nás samých a našem životě s Bohem. My jsme přece pozváni je prožít v Ježíšově blízkosti, spolu s ním, doslova na jeho hrudi, v blízkosti jeho srdce. A Velikonoce jsou svátky našeho sjednocení s Kristem a našeho proměnění a připodobnění se Kristu.

Ze všech křesťanských svátků mají Velikonoce nejdelsí přípravné období. To není náhodou. Ježíšových čtyřicet dní prožitých na poušti nám před oči znovu staví náš život zahlcený věcmi tohoto světa a klade nám otázku: Co je pro mne v životě vlastně nejdůležitější a co jsem ochoten pro to obětovat? Na Květnou neděli se symbolicky při liturgii připojujeme k zástupu doprovázejícího Krista k jeho Velikonocům. To ovšem neznamená, že jsme blízko jeho prožívání. Vždyť i jeho učedníci v té chvíli souzněli více s davem než se samotným Ježíšem. Celé liturgické slavení nás postupně uvádí do Ježíšova velikonočního tajemství, proto je tak důležité do něj vědomě vstoupit, na liturgii se připravit a najít si čas i na osobní modlitbu a duchovní četbu evangelního vyprávění.

Mistr i služebník

Mší svatou na Zelený čtvrtek večer, která se slaví na památku Večeře Páně, začíná Svaté třídění. Naše pozornost je při této bohoslužbě upřena na tři velká tajemství: ustanovení eucharistie, ustanovení svátosti kněžství a předání nového přikázání lásky. Tuto lásku Ježíš sám projevila až do krajnosti svou obětí za nás a zviditelnil ji symbolickým umýváním nohou apoštolů. Tímto činem nám zprostředkuje odpuštění, pozvedá naši důstojnost a uschopňuje nás ke slavení eucharistie a přijetí nové smlouvy s Ježíšem.

Právě toto gesto je pro prožití celých Velikonoc klíčové. Není pro nás snadné přijmout, že náš Pán a Mistr je současně naším služebníkem. Stejně jako je pro nás těžké přijmout, že je slabý, trpící a bezmocný. Je pro nás životně důležité odložit tento večer svoji práci, svoji důležitost, svoje snahy a nechat si Pánem posloužit, abychom byli schopni mít s Ježíšem podíl a jít jeho cestou, abychom pochopili a přijali, k čemu jsme povoláni také my – jako Ježíšovi učedníci.

Mytí nohou bylo vyhrazeno nežidovskému otroku, bylo gestem pohostinnosti a přijetí. Bylo to ale také gesto synovské úcty vůči otci a intimního vztahu nevěsty vůči ženichovi. Právě to jsou podoby jeho lásky, vůči nám projevené až

do krajnosti. Je to projev přijetí ve spojitosti s tím, že naše hříchy na sebe vzal a za ně zaplatil. Je to projev úcty a důvěrnosti, ve které jsou smazány všechny hranice mezi námi. Je to projev Boží pokory a lásky, která se dává do služby každému z nás. Gestem umývání nohou Pán dává učedníkům do rukou svůj vlastní život, protože je miluje do krajnosti.

Pán tím převrací všechny naše představy o tom, kdo a jaký je Bůh. Učedníci v té chvíli nemohli rozumět, pochopili to později, jak Ježíš řekl Petrovi. Teprve Kristův kříž nás postupně uvádí do pochopení a poznání našeho Boha, Ježíšova a našeho poslání, naší identity a naší hodnoty, kterou máme v očích Božích. Proto je tak důležité nenechat si Velikonoce ukrást něčím nepodstatným, ale je třeba vstoupit do Ježíšova prožívání a do svého vlastního srdce, kde se mají odehrát ty moje Velikonoce ve spojení s ním.

P. Vojtěch Kodet

Otec nepřijímá jen Synovu obět. Ale On také dává Syna v obět, přináší obět tím, že nám dává svého Syna... Adresátem oběti je Bůh, ale netěží z ní On, nýbrž člověk. Těžíme z ní my. A tím se liší křesťanská obět od každé jiné oběti.

Raniero Cantalamessa

ZDROJ VYROVNANOSTI PRO KAŽDÉHO... ZDARMA!

Vnitřní vyrovnanost, radost a pokoj nenačerpáme ani od lidí, ani z toho, co nabízí reklama. Pramení z Boha. Čím víc jsme ve spojení s Bohem, tím víc nás naplní jeho pokoj.

V Bohu je totiž nejen obrovská energie, úžasný život, ale i hluboký pokoj. A pokaždé, když se s Bohem opravdu setkáme, něco z tohoto božského pokoje sestoupí i do našeho srdce.

Věrnost a vytrvalost modlitbě je proto pro nás velkou prioritou. Vnitřní pokoj nenajdeme, trávíme-li hodiny surfování po internetu nebo v nekonečném klábosení s druhými lidmi... Tyto věci v nás mnohdy zanechávají ještě větší neklid a zmatek.

Avšak tváří v tvář Ježíši najdeme vždycky právě to minimum pokoje, které potřebujeme. Stačí před Pánem spočinout jako člověk, který ve všem spoléhá na Boží milosrdenství. Stačí Bohu věnovat jen trochu času a naslouchat mu.

Platí to především o modlitbě s Biblií. V životě přijdou chvíle, kdy jedině Boží slovo má dost síly a autority, aby nám pomohlo nalézt ztracený pokoj. Naše lidské rozumování na to leckdy nestačí, zatímco Boží slovo je účinné a mocné.

*Philippe, Jacques,
9 dní modliteb za vnitřní pokoj*

SVĚDECTVÍ

Chvála muže

Žiji již po čtyři desítky let v křesťanském manželství. Občas jsme s manželem prožívali těžší období, ale většinu společného života jsme žili spokojeně. Naše děti už před pár lety vylétly z hnízda, vedou svůj samostatný život. Jsme moc rádi, že mají živou víru v Boha. Zpovídám se už hodně let u stejného kněze, duchovně mě doprovází. Za to jsem mu moc vděčná, jde o vzácné chvíle, kdy vnímám přítomnost Ducha Svatého. Tento kněz také zná celou naši rodinu i její historii. Před nějakým časem jsme s manželem oba odešli do důchodu. Najednou jsme byli pořád spolu a museli jsme si na to zvyknout. Bydlíme v domku na vesnici, takže je stále co na práci. Skoro všechno děláme společně. Ze začátku jsem ale někdy vnímala, že se na mě občas manžel utrhne, odbude mě, je nevrlý. Přála jsem si samozřejmě, aby se změnil. Jeho chování mě mrzelo, rozčilovalo a také jsem pak často zareagovala podrážděně. A bylo mi z toho smutno.

Při svátosti smíření jsem se z tohoto hříchu vyzpovídala. A za pokání jsem dostala: chval svého muže, buď pozorná k tomu, co dělá dobře, a chval ho často. Slovy a srozumitelně. Snažila jsem se tedy toto pokání plnit. Ze začátku jsem se musela nutit k zaměření pozornosti na to, co manžel dělá dobře, a za co bych jej tedy měla chvá-

lit. Popravdě, spíše jsem to považovala za plnění předsevzetí. Ale po pár dnech mě velmi překvapila manželova reakce. Více se usmíval, byl ochotnější, měl dobrou náladu, také začal více komunikovat. Postupně jsem se už do chválení nemusela nutit, šlo to samo. Víc jsem si uvědomovala manželovy dobré skutky, jeho pomoc, dobré nápady.

Zjistila jsem, že z chválení mého muže mám nakonec užitek i já. Mám lepší náladu, cítím se doma dobře, umím se spolu více radovat. A také už vím, že když chci změnu u druhého, musím začít nejprve u sebe. Druhého nezměním, ale sebe změnit mohu. Jsem vděčná Bohu za svátost smíření a svému zpovědníkovi za jeho čas, rady, moudrost.

Převzato z Katolického týdeníku 2/21

Každá mince mívá dvě strany

Bylo hezky, svítlo sluníčko, a tak jsem vyrazila na procházku s kočárkem. Zabraná do myšlenek jsem se málem polekala toho chlapce, který mě nečekaně oslovil. „Dobrý den, paní, můžu se vás na něco zeptat? Já si ráno koupil svačinu,“ začal pomalu, „ale špatně jsem to spočítal.“ Roztáhl smutně ruku se dvěma korunami. „Nemohla byste mi půjčit pět korun, abych měl na autobus domů?“ Vzpomněla jsem si na svá školní léta a musela se pousmát. Vždyť jsem sama nebyla jiná. Moje finanční gramotnost se mohla sotva měřit s potřebou vlastnit ty gumové žízaly, pendreký nebo bramborové lupínky.

S úsměvem jsem vytáhla deset korun. „Tady máš, ty popleto. A příště pořádně počítej, do deseti jste se ve škole určitě učili.“ Rozzářily se mu oči, úslužně mi poděkoval a rozběhl se směrem k blízké autobusové zastávce. Byla to obrovská souhra náhod, že když jsem procházku došla až do města, zaznamenala jsem tu známou tvář znovu. Jedna starší žena zrovna chlapci podávala nějaké peníze a on se zářivým úsměvem odcupital pryč.

Ten skrček malý, pěkně mě převezl! Dostala jsem na toho kluka obrovský vztek a rozhodla se, že jestli na něj ještě někdy narazím, dám mu pořádně co proto. A brzy jsem k tomu dostala příležitost, protože mi vběhl přímo do rány. „Paní, mohl bych vás o něco poprosit?“ oslovil mě, protože si patrně pečlivě nevedl seznam svých obětí. Srdce se mi rozbušilo vztekem, teď ti to, kamaráde, všechno vrátím, a pěkně s úroký.

Nechala jsem jej zazpívat tu obvyklou písničku o svačině a jízdence a pak ho pobídla, ať mi ukáže žakovskou knížku s adresou. Nedala jsem se odbýt, ani když kluk protestoval a snažil se z nepříjemné situace vykrotit. „Podívej, kamaráde, ve městě jsi známá firma, takže buďto si promluví s tvou mámou, nebo jedeme na policii a promluví si s ní oni. Vyber si!“

Zbytek cesty šel jako boží umučení. Ťapkal poslušně vedle mě, poražený, zvadlý jako hlavička tulipánů bez vody. Žena, která mě otevřela dveře, vypadala polekaně. „Stalo se něco?“ vyděsila se okamžitě a vůbec mi nepřišla jako krkavčí matka. Vztáhla ochranně ruce směrem k synovi a po celou dobu, co jsem jí to líčila, co na ulici prováděl, jej k sobě intuitivně tiskla. „Vítku, proč jsi tohle dělal? Svačinu ti přece chystám každé ráno do krabičky a na autobus máš průkazku!“ otočila syna k sobě a ten bezmocně rozhodil rukama.

„Vždycky, když má strejda na pivo a je v hospodě, tak není doma a vy se nehádáte. A pak večer, když přijde, jde hned spát,“ vysvětlil svou motivaci ke shánění peněz. Všimla jsem si, jak žena zbledla, a moc dobře nebylo ani mně. Čekala jsem totiž všechno možné, jenom ne nešťastného kluka, který si nerozumí s matčiným partnerem, a tak se ho z domácnosti snaží všemožně vypudit. „Tohle jsem nevěděla, Vítek se mi nesvěděl,“ povzdychla si, když jsme seděly proti sobě a pily kávu, kterou mi uvařila. „Kluk zlobil, jak moc chce tátu. Když jsem si konečně našla přítele, zdálo se, že se na nás usmálo štěstí, Vítek ho měl moc rád. Když se k nám ale nastěhoval, zjistila jsem, že pije. Je pravda, že poslední dobou to s ním už není k vydržení, ale já si vůbec nevšimla, že se Víta takhle trápi.“

Osud té rodiny mi ležel dlouho v hlavě, naštěstí jsem na Vítku narazila o několik dní později. „Ahoj teto!“ volal za mnou a kupodivu se zdálo, že má radost, že mě vidí. „Tady mám pro tebe těch deset korun, co ti dlužím!“ vrátil mi hrdě peníze, které jsem mu před časem půjčila. „Co maminka a strejda?“ zeptala jsem se opatrně, protože jsem na příliš mnoho šťastných konců ze světa alkoholiků a nejistých žen nevěřila. „Máma super! A strejda taky super, protože už u nás nebydlí!“ usmíval se chlapec spokojeně.

Je to už pár let a na Vítku jsem od té doby nenarazila. Pořád mám ale jeho příběh někde hluboko v sobě a říkám si, že každá mince má dvě strany. A my bychom neměli soudit, pokud jsme zatím viděli jen jednu.

Kristýna, 28 let

Z HISTORIE

ROK 1976

Jsmo před výmalbou kostela. To nás vede k provedení elektroinstalace, k novému zavěšení obrazů křížové cesty, aby se potom nemuselo do zdi nějak rubat. S prací se začalo po sv. Václavu (25.10.) Vedoucí elektrikář Alois Vaculčík udal trasu pro vedení káblů a zedníci s brigádníky vyrubali ve zdi drážky. Poněvadž drážkami provedou káble jak pro světlo tak pro elektrické vytápění kostela akumulačními kamny, musely se tyto průseky dělat širší i hlubší. Práce byla obtížná, zvláště tam, kde se muselo rubat do kamene. A bez prachu to nebylo. Jestli jsme chtěli mít mši sv. slouženu denně, pak úklid a umývání v kostele muselo být plynulé. Díky uklízečce Rozálii Šabršulové a jejím pomocnicím tomu tak bylo. Instalaci elektrovodičů provedli komunální služby města Val. Klobouky, elektrikáři: Daněk – Staník – Zoubek – Debeš prod dohledem vedoucího Vaculčíka. Byly zainstalovány všechny vodiče jak pro osvětlení tak i pro budoucí vytápění. K ovládání světel byla v sakristii postavena a do zdi zazděna nová rozvodná skříň a vše zapojeno ještě na proud od města, tj. postaru. Jen dočasně se svítlo ještě lampami starými, že nová ramínka i lustry se dají až po malbě. K úplnosti jest připomenout, že za instalatery hned pokračovali zedníci a brigáda pomocníků (20), kteří dali zdi kostela zase do původního stavu. O přísun stavebního materiálu zedníkům k ruce se staral hospodář František Křek, u míchačky byl kostelník Hynek Matějčík s pomocníky. Pro očekávanou velkou spotřebu elektrického proudu musí být kostel zapojen na nový elektric. transformátor od Hůrky. V tu dobu pracovníci MěNV prováděli výkop pro kábelovou přípojku proudu do nově postavené smuteční síně a pro vodovodní přípojku tamtéž. Použili jsme tuto příležitost a výkop se prodloužil až k sakristii. Nato energetické závody Otrokovice provedli kábelovou přípojku elektric. proudu v ceně 3.846,-Kč a vodoinstalatér František Floreš dovedl vodu do komůrky sakristie a kohoutkem je vyvedl do umyvadla. Platil se jen materiál za 270,-Kč. Celková elektroinstalace – práce a materiál – stála 59.002,-Kč.

ROK 2021 – ROK SVATÉHO JOSEFA

(8. 12. 2020 – 8. 12. 2021)

Sv. Josef - strážce majáku. Ve dne v noci pečuje o světlo, aby nikdo nezaobloužil. Zvláště ti, kteří se zmlouvají na rozbořeném moři. A přitom málokdo si jeho službu uvědomuje. Je skrytá a nezápadná. Nápadné je však světlo majáku, když ho potřebujeme. Může nám posloužit k jasnější orientaci na další cestě.

Svatí, které v církvi uctíváme, mohou takto nenápadně, ale zato velmi jasně osvětlovat náš život. Jsou neustále v Boží blízkosti. Jako kdysi Abrahám nad Sodomou, podobně i dnes smlouvají s Bohem o našich životech. Alespoň si to „po lidsku“ můžeme takto představovat. Každý z nich tiše inspiruje naši každodennost, a to osobitým a jedinečným způsobem, v lásce, která překračuje i hranici smrti.

Tichým, ale zato velkým spojencem je nám svatý Josef. Dobře Ježíše zná, zná ho ze své každodennosti. A právě v ní nás může skvěle inspirovat. V našich všedních dnech, při práci, v lásce, v rodinném životě, v modlitbě, při hledání světla a dalšího směřování ve složitých situacích – všude tam pečuje o maják, který nám může posvítit na další cestu. Pro svou blízkost našemu Pánu se stal rovněž velikým patronem církve. Může nám vyprošovat odvahu k tomu, abychom dokázali vykročit na nové cesty, odvahu k přijímání hledajících, ke skryté službě i k dobrým vzájemným vztahům. Josef umí vytvořit domov, čehož je i v dnešní církvi moc zapotřebí. Církev jako domov – to je rozhodně i josefovská inspirace.

*Josef Prokeš,
Novéna k svatému Josefovi*

SVATÍ

SV. JIŘÍ (24. 4.)

Ve většině zemí se svátek svatého Jiří slaví 23. dubna. V českých zemích, na Slovensku a v Polsku se svátek svatého Jiří slaví až 24. dubna, protože na 23. dubna připadá den umučení svatého Vojtěcha, a tak se svátek svatého Jiří posunul o den později. Sv. Jiří je patronem skautů.

Podle legend se Jiří narodil v křesťanské rodině kolem roku 270 n. l. v Kapadokii, dnešním Turecku. Jeho otec pocházel také z Kappadokie a sloužil jako důstojník v římské armádě. Jeho matka byla z Lyddy (Lýdie - dnešní území v Turecku). Jako vdova se po čase se svým synem vrátila do svého rodného města, kde mu poskytla vzdělání.

Jiří měl ohnivou povahu a věnoval se vojenskému stavu. I jako vojín zůstal ctnostným a bohobojným Kristovým vyznavačem. Byl rychle povýšen na plukovníka v císařském vojsku. Když nastalo pronásledování křesťanů, Jiří se odebral k císaři Diokleciánovi a neohehroženě vyznal svou víru. Císař a rádčové byli ohromeni, že takto mluví vysoký důstojník. Císař jej nechal uvěznit za velezradu. Po několika dnech jej povolal k sobě a snažil se ho odradit sliby i hrozbami k odpadu od Krista. Jiří odpovéděl: „Císaři, co mi slibuješ, tím pohrdám, a čím mi hroziš, toho se nelekám,“ a hájil svou víru jako pravý křesťanský bohatýr, i když věděl, že ho čeká mučednická smrt.

Na císařův rozkaz byl Jiřímu na hrdo zavěšen těžký kámen, jeho tělo bylo drásáno kolem, na němž byly připevněny hřeby. I poslední pokus přinutit Jiřího k modloslužbě, zůstal marný. Na popravišti se modlil za obrácení pohanů. Byl popraven stětím roku 303.

Sv. Jiří byl vždy ctěn jako vzor bojovníka za víru a křesťanskou ctnost. Zobrazuje se jako voják na bílém koni bojující s drakem. Toto vyobrazení je symbolické. Drak značí buď zlého ducha nebo pohanství.

Rudolf Schikora, Naše světla

BLAHOPŘÁNÍ, JUBILEA

JUBILEUM RODÁKA ZE SV. ŠTĚPÁNA

Pan František Pevný se narodil 16. února 1921 v naší obci Svatý Štěpán, své dětství i mládí prožil se svými třemi sourozenci ve skromných poměrech. V roce 1941 nastoupil do kněžského semináře v Olomouci, v roce 1942 byl totálně nasazen v Berlíně, 5. července 1947 byl biskupem Mons. Stanislavem Zelou vysvěcen na kněze. Jako kněz působil ve farnostech ve Vítkově, Kolíně, v jezuitském kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně, kde ještě sloužil v roce 2017. Dříve, když mu to jeho zdravotní stav dovolil, do naší obce moc rád jezdil, zajímal se o život zdejších občanů a svůj rodný kraj. V současné době tráví zasloužený odpočinek v Žernůvce u Tišnova v Domově Sv. Alžběty. Letos slaví náš rodák 100. výročí svého narození. K tomuto vzácnému jubileu mu všichni z jeho rodné obce a jistě i celé brumovské farnosti srdečně blahopřejeme.

Kéž je mu Pán za jeho věrné služby i nadále milostiv. Za jeho celoživotní oběti na vinici Páně ať se těší z odměny věčné u oltáře nebeského.

*Za farníky ze Sv.Štěpána
Liba Miklasová*

OTEC MAREK KURZYNSKI SLAVÍ JUBILEUM

Otec Marek Kurzynski – nyní farář v Nedašově – oslaví 9. 4. 2021 60 let svého života. Narodil se a studoval v Polsku, kde také vstoupil do Kongregace kněží mariánů. Na kněze byl vysvěcen v roce 1991 a do naší farnosti přišel v roce 1996, kde působil zprvu jako kaplan a od roku 1998 jako farář. V roce 2001 se vrátil do Polska, kde sloužil v různých farnostech až do roku 2018.

Po tragické smrti o. Marka Martišky v srpnu 2018 byl o. Marek Kurzynski ustanoven farářem v Nedašově, aby opět uplatnil svou velmi dobrou češtinu.

Letmo připomeneme některé věci, které se v naší brumovské farnosti udály za působení otce Marka.

Z materiálních aktivit to bylo např. vymalování kostela, stavební úprava „chudobince“ pro potřeby farních společenství, umístění sochy P. Marie před farou a j. Z aktivit souvisejících s pastoraací to bylo např. zavěšení a posvěcení obrazu Božího Milosrdenství v kostele, zavedení modlitby Korunky k Božímu Milosrdenství na 1. pátku v měsíci, přípravou na rok 2000 byly mše svaté ke cti patrona farnosti sv. Václava každý měsíc roku 1999, putování sošky Panny Marie po domácnostech; byla zavedena tradice farního perníkového Betléma, byl instalován Růžencový oltář v brumovské kapli, připravovaly se liturgické programy pro děti, velmi živě sloužilo farní modlitební společenství - to všechno příznivě působilo na duchovní život farnosti. Mnozí z nás farníků vzpomínají na to, jak o. Marek dovedl poradit a povzbudit svým slovem, které čerpal z Písma i osobní modlitby, jak dovedl vést k upřímnému vztahu k Bohu – Lásce, zvláště pak k pravé pokoře, ve které nám zůstává vzorem.

K 60. narozeninám otci Markovi za všechno děkujeme a přejeme mu, aby dostal od Pána všechny potřebné dary včetně zdraví a aby ho trojediný Bůh i nadále chránil a vedl v jeho kněžském poslání.

Vděční farníci z Brumova – Bylnice

BLAHOPŘÁNÍ

Dny ubíhají a už je tu dubnové blahopřání. Necht' Otec, Syn a Duch svatý chrání vaši rodinu tím, že přináší pokoj každou vteřinu. Ať oči štěstím září, že nejste sami. Pánova ruka vám žehná a chrání.

Fm

Z LITURGIE

11. 4. 2021 2. neděle velikonoční, Slavnost Božího milosrdenství

„Za týden přišel Ježíš zase.“

1. čtení: Sk 4, 32-35

2. čtení: 1 Jan 5, 1-6

Evangelium: Jan 20, 19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám Vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze dvanácti, zvaný Blížec, nebyl mezi nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On však jim odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevlořím svůj prst na místo hřebů a nevlořím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a svou vírou abyste měli život v jeho jménu.

Ozvěna slova:

„Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili“, zaznívá v dnešním evangeliu. V Deníčku sv. sestry Faustyny čteme: „Toužím, aby lidé uvěřili v mé milosrdenství, aby všechno očekávali od mé dobroty, aby nikdy nepochybovali o mém odpuštění. Jsem Bohem, ale Bohem lásky. Otec, ale Otec, který miluje s něhou a ne s tvrdostí. Mé srdce je nekonečně svaté, ale i nekonečně mírné. Zná lidskou bídu a slabost a sklání se k ubohým hříšníkům s nekonečným milosrdenstvím. Miluji duše, které, když spáchají hříchy, ke mně s pokorou přicházejí a prosí o odpuštění... miluji je ještě víc, když oplakaly svůj hřích a jestli se to opakuje milionkrát, mi-

luji je, vždycky jim odpouštím a smývám ve své krvi jak první, tak poslední pád. Jsem Bohem milosrdným. Po ničem netoužím tolik, jako být navždy milosrdným. Dveře mého milosrdenství jsou otevřené, i malé dítě jimi může pohnout, i stařec, který už ztratil sílu. Nejvíce milostí udělují těm duším, které mi nejvíce důvěřují. Ony jsou dobyvatelkami mých milostí. Oslavuj mé milosrdenství a mluv o něm všem, ať jej poznává celý svět a ve svém zoufalství pochopí, že mé milosrdenství potřebují. Moje milosrdenství je bezedné a je znamením posledních časů. Po něm přijde den spravedlnosti. Hlásej, dokud je čas, ať přicházejí ke zdroji milosrdenství, ať čerpají z krve a vody, která pro ně tryská. Jako žebráci, kteří se nebrání, když dostanou almužnu. Ať se radují a berou si z mého Srdce tolik pokladů, kolik jich unesou. Neboť to je touhou mého nekonečného milosrdenství.

Ach, jak velmi miluji duše, které mi daly celou důvěru – udělám pro ně všechno.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl: Modleme se za ty, kdo riskují život v boji za základní lidská práva v diktaturách, autoritářských režimech a nezřídka i v demokraciích, které prochází krizí.

Národní úmysl: Děkujeme za velikonoční radost a naději v životě nás křesťanů a prosíme, abychom byli světlem světa a solí země, jak to od nás svět právem očekává.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

● „Tati, prosím tě, pomoz mi vypočítat domácí úkol z matematiky.“
„Nejdřív nad tím popřemýšlej sám.“
„Ale já už jsem popřemýšlel.“
„A co jsi vymyslel?“
„Že poprosím tebe.“

● Sedí dva muži u baru. Najednou přijde k baru kůň, položí si sedlo na hák, přisedne k mužům, objedná si kofolu, vypije ji a zas odejde. První z mužů na něj nevěřícně zírá: „No, to není možné... To je neskutečné! Viděls to?“
Druhý z mužů se zamyslel: „No jo... Máš pravdu. Vždyť on nezapltil.“

INSPIRACE K ČETBĚ

ZÁZRKY SE OPRAVDU DĚJÍ

Autor: Briege McKenna

Málokterá žena změnila život tolika kněží po celém světě jako irská sestra Briege McKenna. Zajímavé je, že v době, kdy se mnohé katolické ženy v USA domáhají práva na svěcení, sestra Briege se cítí povolána kněze ze všech sil podporovat. Už několik desetiletí cestuje po celém světě a slouží jim Božím slovem a modlitbou za uzdravení. Jaké uzdravení? Sestra Briege odevzdala celý svůj život Kristu a každý den se učí více ke znát a milovat. Jejím největším darem je právě schopnost zvát druhé k obrácení, probouzet v nich touhu po tom, aby i v jejich životě byl Ježíš na prvním místě. Bůh sám pak doprovází její svědectví znamením a zázraky, jak to dělal v dobách apoštolů. Sestra Briege dosvědčuje: „To Bůh dělá divy. Jsem přesvědčena, že nikdo nemůže dělat víc, než ukazovat na Ježíše, pomáhat ostatním objevovat ho ve vlastních srdcích a dovolit mu, aby je obdaroval.“ Kéž je tato kniha pro mnohé pramenem povzbuzení a nové naděje, že Pán je stejný – včera, dnes i navěky.

MŠE SV. V SIDONII

- 10. 4. Za rodiče Vlastislavu a Františka Bartlovy
- 17. 4. Za rodiče Františku (1. výročí) a Aloise Lysáčkovy a snachu Evu
- 24. 4. Za Jaroslava Pavlačku

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC DUBEN 2021

1.	ČT	18.00	Zelený čtvrtek
2.	PÁ	18.00	Velký pátek
3.	SO	19.00	Bílá sobota
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Dittricha (1. výročí), + manželku Ludmilu a Boží pomoc pro živou rodinu Za + rodiče Ptáčkovy, 2 + dcery a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za farníky
5.	PO	7.30 9.00 10.30	Za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Markovy a Vaňkovy, + sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za živou rodinu Fritschkovu ml., s prosbou za zdárné narození miminka, Boží požehnání a ochranu P. Marie Za + Jaroslava Bařinku, + rodiče Šánkovy, duše v očistci a živou rodinu
6.	ÚT	18.00	Za živou a + rodinu Bařinkovu, Antošovu, + rodiče z obou stran a duše v očistci
7.	ST	18.00	Za + manžela, sourozence, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ČT	18.00	Za + rodinu Kozlovu, Šafrovu, Suchánkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	PÁ	18.00	Za + z rodiny Šény, Lekešovy a Uherkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
10.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
11.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Polácha, jeho + rodiče, sourozence a duše v očistci Za živou a + rodinu Strnkovu, + prarodiče Ovesné, + Josefa Káňu, duše v očistci, a poděkování za přijatá dobrodiní Za farníky
12.	PO	7.30	Za nemocné z farnosti
13.	ÚT	16.00	Za + Jaroslava, + syny, + Josefa, + Ludmilu Slabíkovou, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
14.	ST	18.00	Za + manžela Františka, + rodiče Fojtíkovy, bratra Ladislava, + rodiče Staníkovy, duše v očistci, pomoc a ochranu pro živou rodinu
15.	ČT	18.00	Za + Jaroslavu Nevřikovou, + manžela, duše v očistci a živou rodinu
16.	PÁ	18.00	Za + Miroslava Růžičku, + manželku, + dceru, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	SO	7.30	Za + rodiče Bohumilu a Jaroslava Měřičkovy, jejich 3 + děti, Boží požehnání pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodinu Ruskovu, Vilímkovu, + Rudolfa Dušovského (1.výročí), + manželku, dar zdraví, Boží požehnání pro živou rodinu a poděkování P. Bohu za 60 let života Za + Josefa a Annu Skřekovy, jejich + syna, 2 + švagry, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu Za farníky
19.	PO	7.30	Za + Vojtěcha Miklase, + manželku Emilii a Boží ochranu pro živou rodinu
20.	ÚT	18.00	Za + rodiče Jelínkovy, Šenkeříkovy, + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ST	18.00	Za + Josefa Bačo, + rodiče Bačovy, Holbovy, bratra Jiřího, + rodinu Šenkeříkovu, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
22.	ČT	18.00	Za + rodiče a prarodiče Dornákovy, + dcery, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	PÁ	18.00	Za + Josefa Lysáka, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	SO	7.30	Za + rodiče Sívkovy, + syna, vnučku, rodiče Novákovy, + syna a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ludmilu a Jaroslava Ordeltovy, + rodiče, sourozence, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + z rodiny Lysáčkovy, Zmeškalovy, Důlkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
26.	PO	7.30	Za + z rodiny Smolíkovy, Machalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	ÚT	18.00	Za + rodiče Evu a Jána Slobodovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ST	18.00	Za + manžela, + z rodiny Šabršulovy, Lysákovy, Holbovy, Tesařovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ČT	18.00	Za + manželé Dolanské, Sýkorovy, Skácelovy a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	PÁ	18.00	Za + Bohumila Švédu, + rodiče Švédovy, Šabršulovy, Raškovy, + děti a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326.
- Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků.
- Uzávěrka do 10. každého měsíce.
- Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz